

Byla C-227/07

Europos Bendrijų Komisija prieš Lenkijos Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Elektroniniai ryšiai — Tinklai ir paslaugos — Direktyva 2002/19/EB (Prieigos direktyva) — 4 straipsnio 1 dalis ir 5 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa — Neteisingas perkėlimas“

Generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvada, pateikta 2008 m.
birželio 10 d. I - 8406
2008 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas . . . I - 8424

Sprendimo santrauka

1. *Teisės aktų derinimas — Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimas ir prieiga prie jų — Direktyva 2002/19 — Operatorių pareiga derėtis dėl tarpusavio sujungimo*
(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/19 4 straipsnio 1 dalis, 8 straipsnio 2 dalis ir 12 straipsnio 1 dalies b punktas*)

2. *Teisės aktų derinimas — Elektroninių ryšių tinklai ir paslaugos — Elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimas ir prieiga prie jų — Direktyva 2002/19 — Nacionalinės reguliavimo institucijos galia skatinti ir atitinkamais atvejais užtikrinti pakankamą prieigą ir sujungimą*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/19 5 straipsnio 1 dalies pirmoji pastraipa)

1. Viešųjų ryšių tinklų operatoriams nustatydamas bendro pobūdžio pareigą derėtis dėl prieigos prie telekomunikacijų tinklų sutarčių, valstybė narė neatlieka tinkamo Direktyvos 2002/19 dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų 4 straipsnio 1 dalies, nustatančios pareigą derėtis dėl tarpusavio sujungimo, perkėlimo ir todėl nevykdo įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

išnagrinėtoje rinkoje. Tačiau nacionalinės teisės aktas neatspindi šio režimo dvilypumo, priklausančio nuo įmonių įtakos rinkoje, ir lemia vienodą visų operatorių traktavimą, nacionalinei reguliavimo institucijai neleidžiant atsižvelgti į konkrečią padėtį iki imantis veiksmų arba nagrinėjant įmonės prašymą suteikti prieigą prie telekomunikacijų tinklo. Dėl nacionalinės teisės akte numatytos pareigos gera valia derėtis dėl prieigos sutarčių toks įpareigojimas nustatomas iš anksto neįvertinus veiksmingos konkurencijos laipsnio atitinkamoje rinkoje. Šis nacionalinės teisės aktas neleidžia ir panaikinti arba pakeisti šios pareigos, jei konkurencija rinkoje paaštrėtų.

Šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies antras sakinytis operatoriams leidžia teikti prieigą ir sujungimą kitoms įmonėms tokiais būdais ir tokiomis sąlygomis, kurios atitinka nacionalinės reguliavimo institucijos jiems nustatytus įpareigojimus. Joms priskiriamos pareigos, kurias, vadovaujantis šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalimi, ši institucija, išnagrinėjusi rinką, gali nustatyti operatoriui, laikomam turinčiu didelę įtaką atitinkamoje rinkoje. Šiuo klausimu iš kartu skaitomų minėtos direktyvos 8 straipsnio ir 12 straipsnio 1 dalies b punkto išplaukia, kad pareigą gera valia derėtis dėl sutarties nacionalinė reguliavimo institucija gali nustatyti operatoriams, kurie turi didelę įtaką prieš tai jos

Be to, nacionalinės reguliavimo institucijos veiksmai, kaip nurodyta minėtos direktyvos 19 konstatuojamojoje dalyje, turi didindami konkurenciją išlaikyti pusiausvyrą tarp savininko teisių naudoti infrastruktūrą savo naudai ir kitų paslaugų teikėjų teisių naudotis priemonėmis, būtinomis konkurencinėms paslaugoms teikti.

Taip pat pagal Direktyvos 2002/19 12 straipsnio 2 dalį nacionalinės reguliavimo institucijos veiksmus riboja būtinybė atsižvelgti į šioje nuostatoje nurodytus veiksnius, tarp kurių minimas ilgalaikės konkurencijos apsaugos poreikis, ir išnagrinėti įpareigojimų, kuriuos ši institucija siekia nustatyti dėl prieigos prie konkrečių tinklo elementų ir jų naudojimo, proporcingumą Direktyvos 2002/21 dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos 8 straipsnyje numatytų tikslų atžvilgiu. Nenumatydamas nacionalinės reguliavimo institucijos teisės įsikišti iki pareigos derėtis dėl prieigos sutarčių nustatymo, nacionalinės teisės aktas neleidžia įvertinti padėties pagal minėtoje 12 straipsnio 2 dalyje aprašytus veiksnius.

(žr. 37–44, 49 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Direktyvos 2002/19 dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų 5 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje, kuria nacionalinei reguliavimo institucijai suteikiama galia paskatinti ir atitinkamais atvejais užtikrinti pakankamą prieigą ir sujungimą bei paslaugų sąveiką pagal šios direktyvos nuostatas, nacionalinėms reguliavimo institucijoms numatytas tik bendras įgaliojimas, skirtas įgyvendinti Direktyvos 2002/21 dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos 8 straipsnio tikslus.

(žr. 65 punktą)